

vi lidt beskyttelse over for lønmodtagerne, som vi godt vil være med til at drøfte lidt mere.

Men altså: Vi vil godt gå ind i en drøftelse under udvalgsarbejdet.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det rigtige spørgsmål til dette lovforslag er efter min mening følgende: Er det positivt, at en medarbejder bliver medejer af den virksomhed, hvor vedkommende arbejder?

Det mener jeg er positivt. Det fremmer engagementet i virksomheden og betyder, at klassisk modsætning mellem arbejde og kapital bliver nedbrudt. Det skaber mere harmoni i samfundet. Det er alt sammen en række udviklingsmuligheder, som jeg ser positivt på. Derfor er min grundholdning til dette forslag positiv.

Så kan man jo gå ind og kigge nærmere på, om det kunne gøres lidt enklere, om det er formuleret så klogt og så sigtsmæssigt, som det overhovedet vil kunne, men det hører jo udvalgsarbejdet til. Selve sigtet er godt og rigtigt, det er vi med på.

Kim Behnke (FRI):

Ja, det bliver let en gentagelse af førstebehandlingen fra sidste samling, da vi havde lovforslag nr. L 289 til behandling, og de ændringer, som ministeren har justeret forslaget med, tager ikke højde for de to forbehold, vi havde sidste gang.

Det første drejer sig om spørgsmålet om, hvorvidt vi skal blande VækstFonden ind i det her. Det tog vi forbehold for sidste gang, og det gør vi stadig væk. Vi mener, at der et eller andet sted ligger en ambition om at realisere den socialdemokratiske drøm fra 1970'erne – i en periode blev det kaldt OD, senere kom det til at hedde ØD, eller også var det omvendt – om et statsligt ejerskabsengagement i forhold til danske virksomheder. Det er vi som liberalister naturligvis modstandere af.

Det andet drejer sig om, hvornår disse aktier, optioner, skal komme til beskattning, og der mente vi såvel i sidste samling som nu, at beskattningen først skal finde sted, når aktierne realiseres.

Tager vi den aktuelle situation inden for det, man kalder den nye økonomi – på udenlandsk hedder det dotcomvirksomheder og e-handelsvirksomheder osv. – så har vi jo inden for bare de sidste få uger og måneder oplevet virksomheder, som ikke bare har tabt penge ved falden-

de kurser på børserne, men vi har sandelig også oplevet, at en række af disse virksomheder simpelt hen er gået konkurs.

Med hensyn til den medarbejder, som havde en forventning om og en option på at skulle have et måske stort beløb udbetalt på et tidspunkt og har haft det med i drømmene, dengang vedkommende skrev under på aftalen om, at en del af aflønningen fandt sted i form af disse aktieoptioner, må man altså sige, at hvis vedkommende havde betalt skat og nu kan konstatere, at ikke bare arbejdspladsen er mistet, fordi virksomheden er gået konkurs, men at de aktier, der var en forventning om at få i virksomheden, er nul kroner værd, så hænger tingene naturligvis ikke sammen.

Og derfor er det stadig væk vores opfattelse, at det skal være sådan, at beskattningen først finder sted på det tidspunkt, hvor aktierne realiseres. Så ved vi, om det er blevet en guldgrube, eller om det desværre viste sig at være et tab, folk havde indlogeret sig i.

I den forbindelse er det selvfølgelig også interessant at høre Enhedslisten, som er så optaget af at få fordelt ejerskabet til virksomhederne, men det ejerskab skal åbenbart være et forbeholdent ejerskab, for man vil ikke tage konsekvenserne, når det bliver et tab. Og sådan må det jo være: Hvis medarbejdere ønsker at være medejere af virksomheden, så skal det jo ikke kun være medejere til fordel, så må det også være medansvar for ulemperne.

Derfor må det naturligvis være sådan, at hvis en virksomhed i en periode giver tab, så er det ikke kun ejeren, der skal stå for det tab, så må det også afspejle sig for de medarbejdere, som er medejere af virksomheden – fuldstændig som for de ejere, der f.eks. måtte være gennem fondsbørsen, og for andre, der har tegnet aktier i virksomheden.

Men det er jo ikke det, forslaget handler om. Det, forslaget handler om, er, om vi skal åbne op for denne moderniserede aflønning af medarbejdere, og det synes vi vi skal gøre i Danmark og håber på, at udvalgsarbejdet denne gang kan overbevise skatteministeren om, at det element, der vedrører VækstFonden, skal ud af lovforslaget, og at beskattningstidspunktet først skal ligge, når aktierne bliver realiseret. Hvis det er det, vi får ud af det, så vil skatteministeren opleve, at vi fra Frihed 2000 støtter forslaget.